

ANÀLISI DEL CONFLICTE PER LES ILLES SPRATLY D'ACORD AMB ELS TRACTATS INTERNACIONALS

Marc López Ventura
Tutor: Francesc Serra Massansalvador

Grau: Ciència Política i Gestió Pública
Especialització en Relacions Internacionals

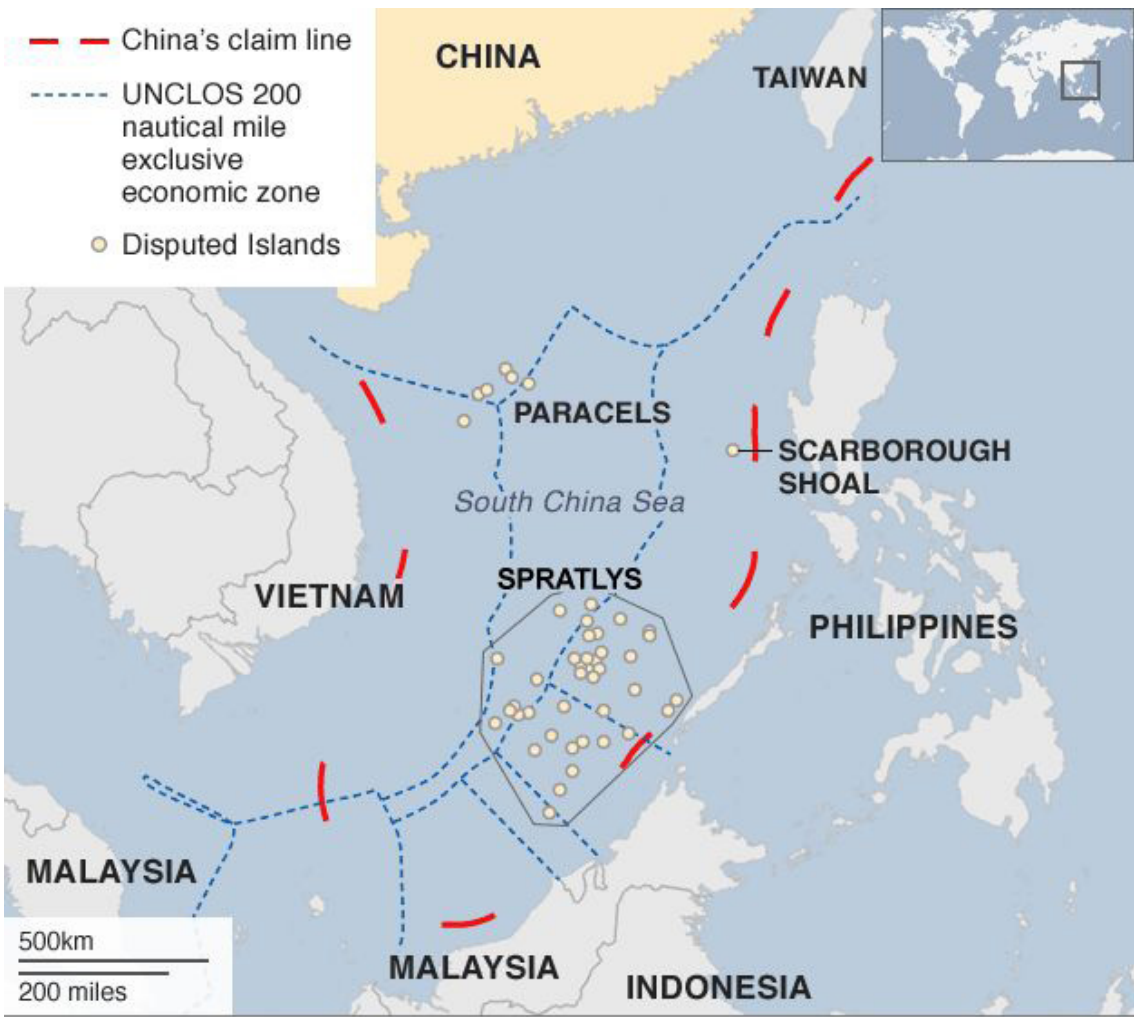
MARC TEÒRIC

- Tot i tenir en compte la presència d'organismes internacionals, l'anàlisi del treball està basat des del paradigma realista de les relacions internacionals.
- Aquest paradigma enfoca els estats com boles de billar, entenent aquests com estats unitaris on hi ha un xoc constant i on cadascú busca els seus objectius. El realisme situa l'Estat en un món anàrquic, és a dir, sense una autoritat superior que pugui prendre decisions pels estats.
- El conflicte analitzat obliga a fer una anàlisi dels atributs geopolítics que determinen les accions dels estats: territori, recursos naturals i distribució de poder.

DESCRIPCIÓ GEOGRÀFICA

- La posició d'aquesta àrea ha esdevingut un punt estratègic a nivell polític en tant que la disputa per la sobirania dels arxipèlags; i econòmic, degut a la gran riquesa en recursos naturals, essent una de les majors regions en volum de comerç, pesca i extracció de petroli i gas. Els principals competidors per les Illes Spratly són la Xina, les Filipines, Vietnam, Taiwan, Malàisia i Brunei.
- També és una àrea de gran interès per països com els Estats Units o Austràlia. L'estret és una de les rutes de navegació més importants, ja que el volum de logística que hi circula representa una gran part del comerç internacional.

RECLAMACIONS AL MAR DE LA CHINA MERIDIONAL

Font: China and other claimants in the South China Sea [UNCLOS, CIA]. (2016). BBC

Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar (UNCLOS)

- L'article 56 i 57 de la Convenció diu que, en una distància màxima de 200 milles nàutiques poden explotar els recursos naturals que ho componen i la creació d'illes artificials.
- Per tant, els estats sota la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar no poden reclamar sobirania sobre superfícies terrestres independents que estiguin fora dels límits marítims dels propis estats.

ESTAT DE LA SITUACIÓ

- Què és la nine-dashed line? La línia de 9 punts representa el conglomerat de totes les aigües, illes, fons marins i la resta de característiques que encerclen la divisió.
- Context històric: Al llarg del segle XX la Xina ha reclamat com a sobirà tot el territori que engloba la nine-dashed line, però a mesura que s'ocupaven les Illes Spratly, van sorgir competidors com les Filipines, Malàisia o Brunei al·legant el terra nullius. En el cas de Vietnam, Hanoi ja reclamava aquest arxipèlag durant la dinastia Nguyen entre els segles XVII i XIX.
- El paper dels Estats Units: Amb l'estratègia de Pivot to Asia, els EUA sempre han volgut tindre un paper de balancer al sud-est asiàtic. De les últimes administracions que ha tingut Washington, Obama és la que va tindre més impacte posant èmfasi en el multilateralisme i canviant les formes convencionals d'intervencionisme militar.
- Resolució del Tribunal Permanent d'Arbitratge: Al 2016 el tribunal internacional va dictar sentència a favor de les Filipines sobre l'ocupació xinesa a l'arxipèlag de les Illes Spratly. La Xina va rebutjar la sentència i no va formar part del judici, mantenint una postura ferma davant els seus interessos nacionals.

CONCLUSIONS

- Molt poques guerres al llarg de la història s'han lluitat sense haver d'involucrar cap afer territorial entre estats.
- Tot i que aquesta reclamació de la Xina hagi estat il·legal, segueix sent una de les principals reclamacions de la República Popular de la Xina sobre el Mar de la Xina Meridional.
- Els Estats Units, independentment de qui governi, haurà de prendre una decisió aviat sobre quina posició s'haurà de prendre al Mar de la Xina Meridional per tal de no perdre influència jugant un paper estratègic de balancer a la regió.
- Aquesta il·legalitat per part de la Xina, no farà que deixi de mostrar interès en ocupar la totalitat de la nine-dashed line. Per tant, des d'una visió realista, els estats implicats en les Illes Spratly (Vietnam, Filipines, Taiwan, Malàisia i Brunei) no poden relaxar mesures en seguretat, ja que la Xina podria saltar-se la sentència.